

JUSTITSMINISTERIET

Lovafdelingen

Folketinget
Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K

Dato: 10. februar 2009
Kontor: Strafferetskontoret
Sagsnr.: 2009-792-0790
Dok.: RAJ40867

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 332 (Alm. del), som Folketingets Retsudvalg har stillet til justitsministeren den 14. januar 2009. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Karina Lorentzen (SF).

Brian Mikkelsen

/

Lars Hjortnæs

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Telefon 7226 8400
Telefax 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 332 fra Folketingets Retsudvalg (Alm. del):

”Ministeren bedes kommentere til REU alm. del - bilag 226 samt oplyse, om ministeren vil etablere yderligere forskning af effekterne af videoovervågning samt ministerens holdning til boligselskabernes ønske om og behov for videoovervågning.”

Svar:

Som tidligere tilkendegivet bl.a. ved besvarelsen af spørgsmål nr. S 571 stillet af medlem af Folketinget René Skau Björnsson (S) har jeg stor forståelse for, at boligforeninger i stærkt belastede områder kan have ønske om at foretage tv-overvågning af områder, som benyttes til almindelig færdsel. De gældende regler åbner imidlertid ikke mulighed herfor, men jeg har som anført i den nævnte besvarelse bedt mine embedsmænd om at se på mulighederne for at udvide reglerne i tv-overvågningsloven om privates muligheder for at foretage tv-overvågning og at udarbejde et oplæg herom.

I det udvalgsbilag, som omtales i spørgsmålet, rejser lektor Peter Lauritsen, som er leder af Forum for overvågningsstudier ved Aarhus Universitet, bl.a. spørgsmål om den kriminalpræventive effekt af tv-overvågning og anfører, at der bør iværksættes dansk forskning herom.

Jeg kan i den forbindelse oplyse, at Tv-overvågningsudvalget i betænkning nr. 1483/2006 om tv-overvågning på baggrund af en udtalelse fra Justitsministeriets Forskningskontor, der bygger på en gennemgang af i alt 18 undersøgelser, litteraturstudier mv. om effekten af tv-overvågning, bl.a. anfører følgende om effekten af tv-overvågning (betænkningen, side 120 f.):

”På trods af den usikkerhed med hensyn til den kriminalpræventive virkning, som de foreliggende undersøgelser er udtryk for, og selvom der kan peges på en række forhold, som må formodes i større eller mindre grad at afsvække virkningen af tv-overvågning, er det udvalgets opfattelse, at tv-overvågning kan have en vis kriminalpræventiv effekt, navnlig over for visse typer af kriminalitet og ved anvendelse på bestemte typer af lokaliteter. Udvalget antager, at en mærkbar virkning navnlig vil kunne opnås, hvis der vælges tv-overvågningsudstyr, som er teknisk hensigtsmæssigt i forhold til den konkrete situation, og som monteres, betjenes og vedligeholdes efter forskrifterne. Endvidere har det efter udvalgets opfattelse betydning, at tv-overvågning kun anvendes, hvis der det pågældende sted er eller

kan opstå et reelt problem, som skønnes at kunne afhjælpes gennem overvågning. Det er imidlertid under alle omstændigheder vanskeligt at vurdere, hvor stor den kriminalpræventive effekt af tv-overvågning er.

Med hensyn til tv-overvågning som opklaringsredskab for politiet, må det efter udvalgets opfattelse lægges til grund, at tv-overvågning med billedoptagelse i mange tilfælde har vist sig at være et nyttigt og afgørende efterforskningsmiddel ved opklaring af forbrydelser. Optagelserne øger opklarings effektivitet og tilvejebringer et direkte og objektivt grundlag for opklaringsarbejdet. Eksemplerne herpå er talrige, både fra Danmark og fra udlandet. De omfatter ikke alene opklaring af alvorlige forbrydelser, som f.eks. mord og røverier, men også mere hverdagsagtige forhold, som dog i sig selv kan være alvorlige nok, er opklaret ved hjælp af billedoptagelser fra tv-overvågning, f.eks. vold begået uden for diskoteker og i restauranter, tyverier begået af lomme-tyve og lignende på banegårde og i befærdede gader samt hærværk.

Enhver opklaret forbrydelse rummer en potentiel kriminalpræventiv effekt. Denne kan dels vise sig som en specialpræventiv virkning over for den pågribne gerningsmand, dels som en generalpræventiv virkning i kraft af, at omverdenens opmærksomhed bliver henledt på tv-overvågningen og den deraf følgende risiko for pågribelse. Dette sidste forudsætter naturligvis kendskab til forholdene blandt andre potentielle gerningsmænd. Der er derfor en vis sammenhæng mellem tv-overvågning som kriminalpræventivt middel og som middel til opklaring af begåede forbrydelser.”

Udover den nævnte betydning for kriminalitetsforebyggelsen og opklaringen af kriminalitet peger udvalget også på, at tv-overvågning kan fremme en almindelig følelse af tryghed blandt de mennesker, der færdes i et tv-overvåget område, jf. betænkning nr. 1483/2006, side 129.

Jeg kan henholde mig til det, der er anført af Tv-overvågningsudvalget, og jeg finder på det foreliggende grundlag ikke anledning til at tage initiativ til yderligere forskning vedrørende effekterne af tv-overvågning.

Det kan i øvrigt tilføjes, at Justitsministeriet efter tv-overvågningslovens § 6 a i folketingsåret 2010-11 skal afgive en beretning til Folketinget om erfaringerne med bestemmelsen i lovens § 2, nr. 3, der blev indsat i 2007 (lov nr. 519 af 6. juni 2007), og som giver en række nærmere angivne virksomheder adgang til at tv-overvåge egne indgange og facader, samt offentligt tilgængelige arealer i direkte tilknytning hertil (flugtveje og lignende), hvis overvågningen er klart nødvendig af hensyn til kriminalitetsbekæmpelse. Efter bestemmelsens forarbejder vil beretningen bl.a. kunne belyse politiets almindelige erfaringer med hensyn til, i hvilket

omfang denne form for tv-overvågning skønnes at have bidraget til at opklare kriminalitet.